

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Tos/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116010615
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Zeleňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8116010615.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a sudcov JUDr. Marián Sninského a JUDr. Petra Tobiaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06.09.2016 v Prešove, v trestnej veci ods. U. P. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., v konaní o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 12.07.2016, sp. zn. 4PP/33/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť ods. U. P.
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona návrh odsúdeného U. P., nar. XX.XX.XXXX o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.5.2015, sp. zn. 6T/103/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 23To/82/2015 v trvaní dvoch rokov a piatich mesiacov zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, v zákonom stanovenej lehote, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, podal odsúdený sťažnosť, ktorú neskôr osobitným podaním aj odôvodnil. V písomných dôvodoch sťažnosti sám i prostredníctvom svojho obhajcu v podstate namietal, že okresný súd nebral ohľad na jeho správanie a hodnotenie z výkonu trestu odňatia slobody a zohľadnil len jeho minulosť. Poukázal na to, že dňa 22.1.2016 mu bol Okresným súdom Prešov zmenený spôsob výkonu trestu odňatia slobody tak, že bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a počas výkonu trestu bol disciplinárne odmenený už po troch mesiacoch výkonu trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody v Sabinove, hoci štandardne sa taká odmena môže udeliť až po šiestich mesiacoch. Dodal, že úprimne ľutuje trestnú činnosť a dokáže, že je dobrým človekom, pričom chce pomôcť pri objasňovaní obzvlášť závažnej úmyselnej trestnej činnosti príslušnými orgánmi. Sťažovateľ poukázal aj na to, že okresný súd o jeho žiadosti o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nerozhodol v lehote 60 dní. Podľa sťažovateľa sa okresný súd dopustil nepresností v odôvodnení napadnutého uznesenia, keď uviedol, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody od 21.10.2015 a že od 23.12.2015 je zaradený do pracovného procesu v Sabinove, no vtedy bol ešte v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici a do Sabinova prišiel až vo februári 2016, pričom v Prešove nemal trvalé bydlisko ani tam nebýval, lebo trvalý pobyt má v obci I. č. XX. Obvinený preto navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a sám ho z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustil.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne zistil, že U. P. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.5.2015, sp. zn. 6T/103/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.11.2015,

sp. zn. 23To/82/2015 za spáchanie prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov a piatich mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a ktorým bol zrušený výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 22.6.2015, sp. zn. 33T/29/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.10.2015, sp. zn. 7To/10/2015, ako aj výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu v rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 16.11.2015, sp. zn. 1T/107/2015 a všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tieto zrušené výroky nadväzujúce.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 22.6.2015 sp. zn. 33T/29/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.10.2015 sp. zn. 7To/10/2015 bol U. P. odsúdený za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spáchaný dňa 07.01.2015 na trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 16.11.2015, sp. zn. 1T/107/2015 bol odsúdený za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spáchaný dňa 10.12.2014, pričom mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Následne bol ešte U. P. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad zo dňa 19.05.2016, sp. zn. 6T/128/2014 za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. spáchaný dňa 14.03.2014, pričom mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest, o podmiennečné prepustenie z ktorého odsúdený žiada v tomto konaní.

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 22.01.2016, sp. zn. 1Nt/37/2015 bol odsúdený preradený z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o priebeh výkonu trestu odňatia slobody, okresný súd vychádzal zo správy ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 06.04.2016, z ktorej vyplynulo, že odsúdený vykonáva odo dňa 01.12.2015 trest odňatia slobody v mieste výkonu trestu v Sabinove, a od 23.12.2015 je zaradený do pracovného procesu ako murár a jeho správanie je v súlade s ústavným poriadkom. Podľa tejto správy počas výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený a ani disciplinárne potrestaný, nie je evidovaný žiadny záporný poznatok. Uvedená správa ďalej konštatuje, že resocializačná prognóza vzhľadom na kritický postoj k trestnej činnosti, menej závažnú trestnú činnosť, s prihliadnutím na dlhodobé zamestnanie pred nástupom do výkonu trestu sa javí ako priaznivá, riziko jeho sociálneho zlyhania do budúcnosti je nízke, a preto ho síce odporúča podmiennečne prepustiť, avšak s dohľadom.

Správne súd prvého stupňa poukázal na znenie ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., podľa ktorého súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Aktuálne teda odsúdený vykonáva súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 5 mesiacov nepretržite, ktorý mu bol uložený za prečiny. Začal ho podľa správy o nastúpení trestu vykonávať dňa 30.11.2015 po tom, čo mu bola uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.12.2015 sp. zn. 6T/103/2014 započítaná väzba od 15.1.2015 do 21.10.2015 a vykonaný trest odňatia slobody od 21.10.2015 do 30.11.2015, a teda podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona pre splnenie formálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie bolo nevyhnutné, aby vykonal aspoň polovicu uloženého trestu odňatia slobody, čo sa stalo 30.3.2016.

Aj keď podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je mimoriadnym inštitútom, ktorý by súd mal aplikovať len výnimočne, na podmiennečné prepustenie odsúdený nemá automatický nárok, ale súd ho môže použiť len za splnenia zákonom stanovených podmienok, a to tak formálneho charakteru, ktorým je vykonanie v prejednávanej veci polovice súdom uloženého trestu odňatia slobody, ako aj materiálneho charakteru, a to preukázanie polepšenia odsúdeného, pričom vykonané dokazovanie musí jednoznačne viesť k pozitívnemu záveru, že odsúdený sa svojím správaním a plnením povinností skutočne polepšil, čo znamená, že už doterajší výkon trestu bol postačujúci pre naplnenie účelu trestu,

ktorým je najmä prevýchova odsúdeného tak, aby viedol riadny život a jeho ďalší výkon preto už nie je potrebný. Pokiaľ teda súd, na základe vykonaného dokazovania, nedospeje k bezpečnému záveru, že odsúdený sa polepšil, nemôže odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustiť, pričom nemôže ďalej skúmať, či trest uložený pôvodným rozhodnutím, ktorý je trestom zákonným, je primeraný, alebo naopak neprimerane prísny, pretože v opačnom prípade by išlo o neprípustné preskúmavanie právoplatného rozhodnutia súdu mimo rámca mimoriadnych opravných prostriedkov. Taktiež dobré správanie odsúdeného v dôsledku motivácie podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody nie je prejavom, že sa odsúdený polepšil, pretože v prípade jeho prepustenia, teda po odpadnutí motivácie dobrého správania, niet záruky, že odsúdený povedie riadny život. K splneniu materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, podľa názoru krajského súdu, teda dôjde až vtedy, keď odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody dobre správa, pretože si uvedomuje nesprávnosť svojho doterajšieho konania spočívajúceho v páchaní trestnej činnosti, je odhodlaný viacej takto nekonať a aktívne prejavuje snahu po náprave objektivizovaných disciplinárnymi odmenami. Len pasívne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody pre podmiennečne prepustenie z výkonu takéhoto trestu zjavne stačiť nebude.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení a vykonaného dokazovania, aj krajský súd dospel k záveru, že aj keď formálne podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie polovice uloženého trestu, boli splnené, vykonané dokazovanie nevedlo k dostatočne odôvodnenému záveru, že sa odsúdený už doterajším výkonom trestu polepšil, a preto jeho ďalší výkon nie je potrebný.

Zo záznamu Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 08.06.2016, predloženého odsúdeným až v rámci konania o sťažnosti, z disciplinárneho konania č. 936041-1-DO vyplýva, že odsúdenému bola za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení pracovných povinností v období od 2.3.2016 do 8.6.2016 udelená disciplinárna odmena, a to pochvala. Z odôvodnenia tohto záznamu vyplýva, že orgán, ktorý pochvalu udelil, vychádzal z toho, že z pracoviska odsúdeného evidoval opakované, kladné hodnotenie pracovných výsledkov odsúdeného.

Nemožno však prehliadnúť, že odsúdený napriek tomu, že bol vo výkone trestu odňatia slobody po dobu viac ako 13 mesiacov, získal len jednu disciplinárnu odmenu.

Dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, je potrebné preto hodnotiť len ako prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, motivované nanajvýš snahou odsúdeného byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, nesvedčí však aj o tom, že odsúdený sa naozaj už doterajším výkonom trestu odňatia slobody polepšil, a že už po doterajšom výkone trestu odňatia slobody môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a že preto jeho ďalší výkon už nie je potrebný.

Z odpisu registra trestov vyplýva aj skutočnosť, že odsúdený U. P. v nedávnej minulosti bol už podmiennečne prepustený z výkonu uloženého trestu odňatia slobody, ktorý vykonal väzbou. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 15.06.2010 sp. zn. 32T/87/2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.09.2012 sp. zn. 5To/25/2012 bol odsúdený za trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov) a trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov) ako aj za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 6 mesiacov so zaradením do prvej nápravno výchovnej skupiny, z výkonu ktorého bol uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 16.08.2013, sp. zn. 5Pp/61/2012 podmiennečne prepustený so skúšobnou dobou 4 roky, ktorá začala plynúť od 17.08.2013 a má skončiť 17.8.2017. Následne bol ešte odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov zo dna 22.05.2014, sp. zn. 2T/84/2014 za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pričom mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Neuniklo teda pozornosti krajského súdu, že ods. U. P. napriek tomu, že bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu uloženého za spáchanie spolu troch trestných činov proti majetku (dokonca za okolnosti, že išlo o trest prísnejší než z akého žiada o podmiennečné prepustenie a že ho vykonal už v rámci väzby), počas uloženej skúšobnej doby podmiennečného prepustenia a to dňoch 14.03.2014, 10.12.2014, 07.01.2015 spáchal ďalšie tri obdobné trestné činy proti majetku, z ktorých bol uznaný

vinným vyššie uvedenými súdnymi rozhodnutiami. Ani tieto skutočnosti nenasvedčujú tomu, aby bolo možné predpokladať, že ods. U. P. už po doterajšom výkone trestu odňatia slobody v budúcnosti povedie riadny život a že preto jeho ďalší výkon už nie je potrebný.

Záverom je potrebné dodať, že aj keď žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody si odsúdený podal 31.2.2016 a okresný súd o nej rozhodol 12.7.2016, a teda okresný súd o žiadosti odsúdeného nerozhodol v rámci lehoty uvedenej v § 415 ods. 3 Tr. por., Trestný poriadok nespája márne uplynutie tejto lehoty s takým dôsledkom, ktorým by bolo podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Adresa bydliska ods. U. P., ktoré okresný súd uviedol vo výroku napadnutého uznesenia vychádza z údajov, pod ktorými je odsúdený evidovaný v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov, čo vyplýva z hodnotenia, ktoré tento ústav na odsúdeného podal 13.4.2016. Odsúdený je preto v napadnutom uznesení dostatočne označený tak, aby nemohlo dôjsť k jeho zámene s inou osobou. Dátum, kedy presne bol odsúdený preradený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Sabinov na rozhodovanie súdu nemal vplyv.

Nepochybil preto súd prvého stupňa, keď žiadosť ods. U. P. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, a krajskému súdu nezostávalo nič iné, len jeho sťažnosť postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietnuť.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.